

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 615 af 12. september 1986.

Lovforslaget indeholder en justering af medlems- og arbejdsgiverbidragene til arbejdsløshedsforsikringen som følge af det såkaldte nettofinansieringsprincip for efterlønsordningen.

I forbindelse med efterlønsordningens gennemførelse; jfr. lov nr. 555 af 15. november 1978, forhøjedes medlems- og arbejdsgiverbidragene til arbejdsløshedsforsikringen med henblik på at finansiere efterlønsordningens nettoudgifter. Baggrunden for forhøjelsen var forudsætningen om, at medlemmer og arbejdsgivere skulle finansiere efterlønsordningen. Udgifterne blev fordelt således, at medlemmerne skulle bære $\frac{1}{3}$ og arbejdsgiverne $\frac{2}{3}$.

Da de forventede nettoudgifter naturligvis kun kan opgøres skønsmæssigt, er der efterfølgende sket forhøjelser af bidragene som følge af nettofinansieringsprincippet, senest ved lov nr. 575 af 19. december 1985, hvor medlemsbidraget blev forhøjet til 7,35 gange dagpengenes størrelse og arbejdsgiverbidraget til 11,50 gange højeste dagpenge (Folketingstidende 1985-86, FF 1784, 2739, 4080 og 4646).

Siden denne forhøjelse har det vist sig, at nettoudgifterne til efterlønsordningen er steget yderligere især som følge af en uforudset stor tilgang til ordningen.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 4 og 5, at medlems- og arbejdsgiverbidragene forhøjes til henholdsvis 7,50 gange dagpengenes størrelse og 12 gange højeste dagpenge pr. 1. oktober det foregående år.

Lovforslaget indeholder desuden en række mindre ændringer, navnlig med henblik på forenkling og præcisering af reglerne og ændring af reglerne om tilsynet med arbejdsløsheds-kasserne. Af disse ændringer skal fremhæves:

I § 1, nr. 6, foreslås, at den eksisterende praksis for modregning præciseres i loven. Efter § 86, stk. 1, i arbejdsløshedsforsikringsloven skal et medlem, som uberettiget har modtaget dagpenge eller efterløn, tilbagebetale beløbet.

Efter praksis kan tilbagebetalingen ske ved, at kassen helt eller delvis modregner i medlemmets dagpenge eller efterløn. Modregningen skal ske under hensyn til, at der levnes medlemmet tilstrækkelige midler til dennes underhold.

I § 1, nr. 8 og 9, foreslås det i forlængelse af opdelingen af arbejdsdirektoratet i 2 direktorater helt at overdrage ansvaret for statens tilsyn med de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen. Arbejdsministeren foreslås dog i første omgang bemyndiget til at fastsætte regler om, i hvilket omfang arbejdsformidlingskontorerne fortsat skal bistå med tilsynet.

I § 1, nr. 10, foreslås, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen og arbejdsformidlingskontorerne får mulighed for at indhente oplysninger fra pensionskasser og livsforsikringsselskaber.

Efter reglerne om arbejde og indtægters betydning for dagpengenes og efterlønnens størrelse skal der foretages fradrag for løbende udbetalinger af pensioner.

Indhentning af oplysningerne om pensionsudbetalinger fra pensionskasser og livsforsikringsselskaber er til brug for den efterfølgende kontrol af, om der har fundet fejludbetalinger sted.

I § 1, nr. 11, foreslås det at tilvejebringe en direkte hjemmel til at pålægge kommuner og kommunale fællesskaber bødeansvar.

Baggrunden herfor er, at en højesteretsdom har fastslået, at en kommune ikke kunne pålægges ansvar efter kildeskattelovens § 77, som svarer til den gældende § 101, stk. 3, i arbejdsløshedsforsikringsloven. Herudover foreslås en teknisk ændring af § 101, stk. 3.

*Økonomiske og administrative
konsekvenser*